

bekendt med, hvilke krav der følger af lovgivningen.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at Justitsministeriet i samarbejde med Datatilsynet netop har udgivet en pjece, særlig med henblik på at informere om de regler som skal iagttages i forbindelse med tv-overvågning. Regeringen finder på den anførte baggrund ikke, at der er anledning til at indføre den foreslåede autorisationsordning.

Dernæst stilles der som nævnt forslag om, at en lønmodtager skal have krav på godtgørelse, hvis arbejdsgiveren foretager tv-overvågning af lønmodtageren i strid med lovens bestemmelser. Endvidere foreslås det, at den, som groft krænker en anden med tv-overvågning i strid med lovens bestemmelser, skal betale godtgørelse til den krænkede. Det anføres, at bestemmelserne bl.a. foreslås indsat i lovgivningen for at forebygge misbrug og for at give den krænkede oprejsning.

Regeringen kan heller ikke støtte disse forslag. Baggrunden herfor er, at et krav om godtgørelse allerede i dag kan gøres gældende efter den almindelige regel om godtgørelse i erstatningsansvarslovens § 26.

Denne bestemmelse foreskriver, at den, der er ansvarlig for en retsstridig krænkelse af en andens frihed, fred, ære eller person, skal betale forurettede godtgørelse for tort, og som jeg også redegjorde for under behandlingen af beslutningsforslag nr. B 101 sidste år, viser retspraksis, at uberettiget anvendelse af tv-overvågningsoptagelser efter konkret vurdering kan udløse godtgørelse for tort.

Jeg kan i den forbindelse nævne, at Sø- og Handelsretten i december 2007 afsagde en dom, som tilkendte en lønmodtager tortgodtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 for uberettiget tv-overvågning. Den pågældende afgørelse er bl.a. omtalt i den nævnte pjece om tv-overvågning på side 16.

Det er således fortsat regeringens opfattelse, at dansk rets almindelige bestemmelser om godtgørelse for tort i erstatningsansvarslovens § 26 udgør et tilstrækkeligt værn for den, der anser sin personlige integritet krænket ved en dataansvarligs tilsidesættelse af de beskyttelses hensyn, der gælder efter lovgivningen på området.

I lovforslaget stilles der som sagt også forslag om, at persondataloven ændres, således at der skal ske anmeldelse til Datatilsynet, inden der foretages behandling af personoplysninger i for-

bindelse med tv-overvågning. Som begrundelse herfor anfører forslagsstillerne bl.a., at det er ulogisk, at Datatilsynet, der skal føre tilsyn med tv-overvågning, ikke ved, hvor der sker overvågning, og at man med et anmeldelseskrav sikrer, at virksomhederne sætter sig ind i reglerne, inden de iværksætter tv-overvågning.

Regeringen deler ikke dette synspunkt. Ligesom flertallet i tv-overvågningsudvalget, der afgav betænkning i 2006, finder regeringen således, at det hverken bør påhvile private eller offentlige myndigheder at foretage anmeldelse om overvågning til Datatilsynet. Det skyldes bl.a., at den behandling af personoplysninger, der sker ved tv-overvågning på frit tilgængelige steder, som udgangspunkt alene omfatter ikkefølsomme oplysninger. Det vil sige, at der i langt de fleste tilfælde blot vil kunne iagttages og optages personer i helt dagligdags situationer.

Desuden vil jeg minde om, at Datatilsynet sidste år, da vi behandlede det samme spørgsmål, gav udtryk for, at det efter tilsynets vurdering ikke er vanskeligt at finde ud af, hvilke dataansvarlige der foretager tv-overvågning. Så heller ikke hensynet til, at Datatilsynet rent faktisk har mulighed for at udøve sit tilsyn, kan efter regeringens opfattelse begrunde en pligt til anmeldelse.

I øvrigt vil jeg i den forbindelse gerne tilføje, at Datatilsynet med lovændringen sidste år fik udvidet sin inspektionskompetence på tv-overvågningsområdet, således at den nu omfatter både private og offentlige myndigheders behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning, uanset hvordan overvågningen er indrettet rent teknisk. Datatilsynet har således mulighed for af egen drift eller efter henvendelse fra en borger bl.a. at besigtige de relevante lokaler, drøfte de iværksatte sikkerhedsforanstaltninger og arbejdsrutiner samt mere generelt vejlede om reglerne på området.

Når der ikke er et krav om anmeldelse af alle tv-overvågninger til Datatilsynet, er det derfor ikke ensbetydende med, at tilsynet står uden kontrolmuligheder. Tværtimod. Så regeringen kan på den anførte baggrund ikke støtte forslaget om pligt til anmeldelse.

For at opsummere kan jeg sige, at regeringen finder, at borgernes retssikkerhed i forbindelse med tv-overvågning i dag tilgodeses på en både betryggende og hensigtsmæssig måde. Der er gået mindre end et år, siden ændringen af tv-overvågningsloven og persondataloven blev vedtaget efter et stort forarbejde i tv-overvåg-